

ת"פ 40157/10/15 - מדינת ישראל נגד לאוניד חלמנדיק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 40157-10-15 מדינת ישראל נ' חלמנדיק

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי

נגד

הנאשם: לאוניד חלמנדיק

ע"י ב"כ עו"ד עדן פוליטקין

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגין תקיפתו של מר פלוני (להלן - המתלון), בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
2. עובדות האירוע מושא כתב האישום פורטו ונקבעו בהרחבה בהכרעת הדין, והמעין יעיין שם. בקצירת האומר ולצרכי גזר הדין בלבד יצוין כאן כלהלן:
 - בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום עבדו הנאשם והמתלון במפעל, במחלקת צבע. ביום 2015 עבדו השניים במשמרת לילה, המתחילה בשעה 18:00 ומסתיימת בשעה 06:00 שלמחרת.
 - באותו יום בשעה 23:45 בקירוב שפך המתלון, בטעות, אבקת צבע על הרצפה. המתלון החל להתלון ולקלל אגב כך שהחל לשאוב את האבקה מהרצפה. הנאשם, אשר ישב בסמוך למתלון באותה העת, אמר למתלון: "מה אתה מתעצבן, אתה שפכת אתה תנקה". בתגובה אמר המתלון לנאשם: "במקום לשבת, לא לעשות כלום ולדבר איתי, היית עוזר לי".
 - בנסיבות אלה, בעוד המתלון מתכופף לצורך השלמת ניקוי האבקה, תקף אותו הנאשם בכך שהיכה בכתפו השמאלית של המתלון בעוצמה שגרמה למתלון להדף לאחור, להיפגע משולחן שניצב במקום, ליפול ולהיחבט בעורפו. בעוד המתלון שרוע על הרצפה, לאחר שהכרתו התערפלה מעט, המשיך הנאשם לתקוף את המתלון בפלג גופו העליון ובפניו, עד שהמתלון איבד את הכרתו.
 - כתוצאה מהתקיפה נזקק המתלון לאשפוז משום שנגרמו לו חבלות של ממש, לרבות בפניו. בין השאר נגרמו למתלון שטפי דם גדולים; נפיחויות ורגישות סביב עיניו; חתכים מתחת לעפעף ימין ובאזור השפה; והמטומות בצוואר ובזרוע ימין.
3. בדיון המקדמי כפר הנאשם, באמצעות באת-כוחו, בעובדות כתב האישום. הנאשם אמנם הודה

במסגרת האירוע הנטען, לרבות העובדה שבמהלך האירוע נשפכה אבקת צבע ושהמתלון החל להתלון ולקלל, אך הכחיש בתוקף כי תקף את המתלון. ב"כ הנאשם ציינה כי על-פי גרסת הנאשם הוא פנה כדי לקחת נייר מגליל ואז שמע רעש של נפילה, הסתובב וראה את המתלון על הרצפה (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 10 ואילך).

4. התיק הועבר אפוא לשמיעת הראיות לפניי. במהלך המשפט חזר הנאשם וטען כי המתלון היה שיכור במהלך האירוע ובשל כך נפל ונחבל, אך בהכרעת הדין נדחתה גרסה זו ונקבע כי גרסת המתלון עדיפה עליה. באופן קונקרטי נדחתה טענת ההגנה שלפיה המתלון היה שיכור בעת האירוע ואף נקבע כי מכלול שלם של נסיבות וראיות עומד בסתירה לגרסת הנאשם. בין השאר צוינו, בהקשר זה, החבלות שנגרמו לנאשם - שכללו שטפי דם מתחת שתי עיניו - אשר סביר בהרבה שייגרמו ממכות אגרופ (כגרסת המתלון) מאשר מנפילה ארצה (כגרסת הנאשם) (ר' בפרק ד' להכרעת הדין).

ב. הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

(1) ראיות המאשימה וטיעוניה ועונש:

5. מטעם המאשימה הוגשו, כראיות לעונש, גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (סומן ע/1), וכן הכרעת הדין וגזר הדין בת"פ 33529-08-11 **מדינת ישראל נ' חלמנדיק** (06.07.14), בו נגזר על הנאשם - במסגרת הסדר טיעון - עונש של מאסר מותנה (בן שישה חודשים) שהוא בר הפעלה בתיק זה (סומן ע/2) (להלן גם - התיק הקודם). עוד הפנה ב"כ המאשימה למוצגים שהוגשו במהלך שמיעת הראיות, הכוללים בין השאר את תמונות החבלות שנגרמו למתלון (ת/4 ות/7).

6. כעולה מגיליון הרישום הפלילי (ע/1) עומדות לחובתו של הנאשם, יליד שנת 1972, שש הרשעות קודמות, שהאחרונה ביניהן היא משנת 2014 ומתייחסת לעבירה של ארגון הימורים אסורים משנת 2013. במסגרת התיק הקודם (הרשעה מס' 3) הורשע הנאשם בשתי עבירות כלפי בת זוג - תקיפה הגורמת חבלה ממשית וכן איומים - בגין אירוע משנת 2009 ונגזר עליו עונש של מאסר מותנה בן 6 חודשים. גזר הדין בתיק הקודם ניתן ביום 06.07.14 והמאסר המותנה שהושת במסגרתו הוא, כאמור, בר-הפעלה בתיק זה.

7. ב"כ המאשימה התייחס בטיעונו לעובדות האירוע כפי שנקבעו בהכרעת הדין. על-פי עובדות אלה, מדובר בתקיפה מתמשכת, חמורה ואכזרית, על רקע ויכוח בעניין של מה-בכך. הנאשם היכה במתלון באגרופיו, בעוצמה רבה, ולא חדל ממעשיו גם כשהמתלון נפל ארצה. כתוצאה מהמכות נגרמו למתלון חבלות של ממש, לרבות שטפי דף גדולים סביב עיניו וחתכים בפניו. הוא איבד את הכרתו ונזקק לטיפול רפואי.

8. ב"כ המאשימה פירט את הערכים החברתיים המוגנים, שנפגעו עקב מעשיו של הנאשם, ובהם ההגנה על שלום האדם, גופו ובריאותו. יתר על כן, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא, בנסיבות העניין, חמורה במיוחד נוכח פער הגילאים בין הצדדים, כאשר הנאשם תקף מתלון המבוגר ממנו ב-22 שנים. כאמור, מדובר באלימות קשה, על רקע של לא כלום, כאשר הנאשם לא חדל ממעשיו גם כשהמתלון הוטח ארצה. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם מחמיר, שבין שנת מאסר בפועל לבין שנתיים מאסר בפועל.

9. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הדגיש ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם, הכולל שש הרשעות קודמות, מהן שלוש בגין עבירות אלימות, ואת העובדה שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה להשתת עונש של מאסר בפועל, הפעלה במצטבר של המאסר המותנה מהתיק הקודם, וכן ענישה נלווית של מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי משמעותי למתלונן.

10. כתימוכין לעמדתו העונשית הפנה ב"כ המאשימה לת"פ 13567-08-16 **מדינת ישראל נ' מוחרטוב** (07.12.17), שבו דובר בנאשם אשר תקף את המתלוננת, שעבדה יחד עמו בבית קפה, על רקע ויכוח סתמי. הנאשם זרק לעברה של המתלוננת דבר מה מזכוכית, אשר בדרך נס לא פגע בה, ולאחר מכן רץ לעברה והיכה אותה במכות אגרופ בראשה. המתלוננת נפלה לרצפה ונגרמה לה חבלה מדממת בראשה, שבעטיה נדרשה לטיפול רפואי ולתפרים. בית המשפט (כב' השופטת א' נחמן) קבע את מתחם העונש ההולם בין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, ובסופו של דבר גזר על הנאשם עונש שכלל 8 חודשי מאסר בפועל, הגם שדובר בנאשם שהודה ונטל אחריות על מעשיו (להלן - עניין **מוחרטוב**). עוד הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 7656/13 **דניאל נ' מדינת ישראל** (14.11.13), אם כי מדובר במקרה השונה מאוד בנסיבותיו מעניינו.

(2) ראיות ההגנה וטיעוניה ועונש:

11. ב"כ הנאשם הגישה, כראיות לקביעת העונש, מכתב ממעסיקו הנוכחי של הנאשם, אצלו הוא עובד מזה כשנתיים. במכתב מתואר הנאשם כעובד טוב, נאמן ומסור, וכן ידידותי ומנומס כלפי שאר העובדים (סומן ס/1).

12. ב"כ הנאשם הדגישה - בניגוד לטיעון ב"כ המאשימה - כי בפרשה דנא לא מדובר באירוע מתמשך ובמסכת של אלימות אלא באירוע נקודתי מאוד, נעדר תכנון מקדים או נסיבות מחמירות מיוחדות. יתר על כן, מבלי להקל ראש בחבלות שנגרמו למתלונן, לא מדובר בנזקים לצמיתות או בשבר שנגרם למתלונן. בנסיבות אלה, מתחם העונש ההולם, כך לשיטת ב"כ הנאשם, הוא מתון בהרבה מזה לו טען ב"כ המאשימה ועומד בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

13. כתימוכין לעמדתה הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה רבה, שבה חרף חבלות קשות מאלה שנגרמו למתלונן דנא, בתי המשפט הסתפקו בענישה של מאסר בעבודות שירות. כך, למשל, נעשה בת"פ 56403-10-13 **מדינת ישראל נ' קוזלוב** (02.11.16), שעובדותיו דומות למדי לעניינו, נקבע מתחם עונש הולם בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל ובסופו של דבר נגזר על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. עם זאת יש לציין, כי באותו מקרה דובר בנאשם שהודה ונטל אחריות, ללא עבר פלילי.

14. ב"כ הנאשם הדגישה כי מדובר בנאשם שהלכה למעשה השתקם, שכן עבירות קודמות שביצע נגד גרושתו - ושבגין שתיים מהן גם תלוי ועומד נגדו המאסר המותנה - נעברו לפני שנים רבות, בשנת 2009, כאשר הנאשם כבר מזמן לא מצוי בקשר עם גרושתו. בנסיבות אלה, כך לטענת ב"כ הנאשם, מתקיימים הטעמים המיוחדים המצדיקים את הפעלתו של העונש המותנה בחופף לענישה שתוטל בגין תיק זה. יתר על כן, הנאשם פעל על מנת לשקם את חייו וכיום הוא עובד, מפרנס באופן יציב את עצמו ואת זוגתו

הנוכחית ומנהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין. לפיכך, הטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא תפגע קשה גם בשיקום הנאשם וגם במשפחתו.

15. ב"כ הנאשם עתרה אפוא למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם לו טענה ולהשית עליו עונש שברכיב המאסר בפועל ניתן יהיה לשאתו בדרך של עבודות שירות - עונש שלשיטתה יהיה נכון ומועיל הן לנאשם והן לחברה. עוד ציינה ב"כ הנאשם כי היא מותירה את סוגיית הפיצויים למתלונן לשיקול דעת בית המשפט.

16. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הדגיש את השינוי המהותי שערך בחייו כאשר, כך כדבריו, כיום "אני בן אדם אחר" (בפרוטוקול, עמ' 70 שורה 24).

ג. דין והכרעה:

(1) קביעת מתחם העונש ההולם:

17. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. בענייננו מדובר בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, דהיינו: עבירה של אלימות נגד הגוף שתוצאתה חבלה ממשית בגופו של אדם. חומרה נוספת מתקיימת במקרה זה בשל צירוף הנסיבות המחמירות הבאות: ראשית, העובדה שמדובר באלימות סתמית, על רקע ויכוח בעניין של מה בכך; שנית, פער השנים הלא מבוטל בין הנאשם לבין המתלונן; ושלישית, העובדה שהנאשם המשיך להכות במתלונן גם לאחר שהלה נפל ארצה. מדובר אפוא בביצוע עבירה בנסיבות שיש בהן משום פגיעה של ממש בערכים החברתיים של ההגנה על שלומו וביטחונו של הפרט.

19. הדין הוא אפוא עם ב"כ המאשימה בטיעונו כי מדובר באירוע שמתחם העונש ההולם לגביו צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל. דא עקא, שמתחם העונש המחמיר לו טען ב"כ המאשימה לפניו אינו עולה בקנה אחד עם עמדתה העונשית העכשווית של המאשימה במקרים אחרים. הדבר בא לידי ביטוי - באופן אירוני ממש - דווקא בעניין **מוחטרוב** שעליו ביקש ב"כ המאשימה להסתמך בטיעונו לעונש לפניו. בעוד שבגזר הדין בעניין **מוחטרוב** אמנם הושת על הנאשם עונש שכלל 8 חודשי מאסר בפועל, הרי שבמסגרת ערעור על חומרת העונש **הסכימה המאשימה** להקלה בעונשו של הנאשם (דשם) ולהעמדתו על עונש של שישה חודשי מאסר בפועל שניתן לשאתו בדרך של בעבודות שירות (ר' עפ"ג (מחוזי תל-אביב) 59126-12-17 **מוחטרוב נ' מדינת ישראל** (23.04.18)).

20. כך היה גם בע"פ (מחוזי תל-אביב) 46390-04-18 **שושני נ' מדינת ישראל** (09.07.18), בו דובר באירוע חמור מבענייננו - שכן שם תקף המערער את המתלונן בכך שהיכה בראשו עם מוט ברזל שלוש פעמים וגרם לו לפציעות עם דימומים, בעוד שבענייננו דובר באלימות ללא שימוש בנשק קר או בחפץ כלשהו. בערעור דשם הסכימה המאשימה להעמדת עונש המאסר בפועל על עונש של שישה חודשים שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות. אמנם שם לא היה למערער עבר פלילי - להבדיל

מלנאשם בעניינו - אך כידוע סוגיית העבר הפלילי אינה רלוואנטית לקביעת מתחם העונש ההולם (להבדיל מגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם).

21. לפיכך, ובהתחשב בנסיבות העניין ובמדיניות הענישה הנהוגה, אני קובע את מתחם עונש הולם במקרה זה בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

(2) גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

22. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

23. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם 6 הרשעות קודמות, לרבות בגין עבירות אלימות. מדובר, כמובן, בנסיבה לחומרת העונש, בפרט כאשר בעת ביצוע העבירה היה תלוי ועומד נגד הנאשם עונש המאסר המותנה שהוטל עליו בתיק הקודם.

עם זאת יש לציין, כי מדובר בעבר ישן יחסית, בפרט בהקשר לעבירות האלימות, כאשר לפי טענת הנאשם שלא נסתרה עבירות האלימות שבגין הורשע שייכות לפרק בחייו שהסתיים כבר לפני שנים ארוכות.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג וברח תפגע הן בנאשם והן במשפחתו, ויש להתחשב בנתון זה.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמיעת ראיות מלא, שכלל חקירה נגדית ממצה של העדים, לרבות המתלונן. זוהי כמובן זכותו הבסיסית של הנאשם לעמוד על ניהול משפטו במלואו ופשיטא כי אין לזקוף זאת לחובתו (ור' גם בהוראות סעיף 40א(6) סיפא לחוק העונשין). יחד עם זאת, בנסיבות אלה הנאשם אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה באשמה, נוטל אחריות על מעשיו או לכל הפחות מקבל עליו את הדין לאחר ההרשעה.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם יליד שנת 1972 ונראה כי בשנים האחרונות חל שינוי בחייו, שבא לידי ביטוי בעובדה שהרשעותיו הקודמות הן ישנות למדי.

24. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה אין לגזור את דינו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, אך ניתן להסתפק בעונש מאסר בפועל שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות; וזאת בד בבד עם קביעת פיצוי כספי משמעותי למתלונן.

(3) עונש המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם:

25. כזכור, בגין התיק הקודם תלוי ועומד נגד הנאשם עונש של מאסר מותנה, בן שישה חודשים, שהוא בר-הפעלה בתיק זה. כידוע, הכלל שבדין קובע כי בית משפט שהרשיע את הנאשם בגין עבירה נוספת יצווה על הפעלתו של העונש המותנה במצטבר לעונש המאסר בפועל שאותו הוא גוזר על הנאשם. רק בנסיבות חריגות ו"מטעמים שירשמו" רשאי בית המשפט להאריך את תקופת התנאי, או - להבדיל - להפעיל את העונש המותנה בחפיפה לעונש המאסר אותו הוא גוזר על הנאשם (ר' בהוראות סעיף

56(א) לחוק העונשין לעניין הארכת תקופת התנאי ובהוראות סעיף 58 סיפא לאותו חוק לעניין הפעלת העונש המותנה בחפיפה).

26. על פני הדברים, המקרה דנא אינו בגדר המקרים המתאימים ליישום החריג המאפשר את הארכת תקופת התנאי, וזאת נוכח חומרת נסיבות העניין. לכאורה, זו צריכה להיות התוצאה גם לעניין יישום החריג המאפשר את הפעלת העונש המותנה בחפיפה לעונש שנגזר על הנאשם. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם בהקשר זה מטענות הסניגורית, שלפיהן עסקינן בעונש מותנה שנגזר בגין עבירות שבוצעו לפני כמעט עשור, כאשר מאז שינה הנאשם את דרכיו, לפחות בשנים האחרונות.

27. לפיכך, נוכח העובדה שמדובר בעונש מותנה חמור יחסית, בגין עבירה מהעשור הקודם, בהצטרף לשינוי בהתנהלות הנאשם, אני קובע כי מתגבשים במקרה זה הטעמים המיוחדים, המצדיקים חריגה מהכלל של הפעלת העונש המותנה במצטבר לעונש הנגזר והפעלתו בחפיפה לעונש זה.

ד. סוף דבר:

28. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 5 חודשי מאסר בפועל.

(ב) המאסר המותנה, בן 6 חודשים, אשר נגזר על הנאשם בת"פ 33529-08-11 **מדינת ישראל נ' חלמנדיק** (06.07.14), מופעל בזה בחופף לעונש המאסר אשר הוטל בסעיף (א) דלעיל.

בסך הכל יישא אפוא הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 08.11.18.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות ביום 06.01.19 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור - לרבות בדרך של שימוש בסמים מסוכנים - הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ג) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ד) קנס בסך של 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.05.19 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ה) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 9, בסך של 8,000 ₪. הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט עד ולא יאוחר מיום 01.05.19.

בהסכמת הנאשם, הסכומים המופקדים בתיק זה, לרבות בהליכי המעצר, יחולטו לטובת הפיצוי, כאשר את יתרת הסכום יפקיד הנאשם בקופת בית המשפט עד המועד האמור לעיל. באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלונן, לצורך העברת הפיצויים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א טבת תשע"ט, 19 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.